

راهیان نور

ظرفیت عظیم مقابله با جنگ ترکیبی دشمن

عزیزرضا سجادیفر پژوهشگر دفاع مقدس

به دلیل جنگ ترکیبی همه جانبه دشمنان، اردوهای راهیان نور می‌تواند از مصادیق بارز جهاد تبیین و ظرفیتی عظیم برای مقابله با جنگ شناختی و ترکیبی دشمنان نظام اسلامی باشد. همان‌طور که رئیس‌جمهور محترم در دیدار اعضای ستاد مرکزی و شورای سیاستگذاری راهیان نور گفتند سرزمین‌های راهیان نور مدرسه بزرگ انسان‌سازی است که همواره برای همه عصرها و نسل‌ها درس‌آموز است و در این فرصت ارزنده جهاد تبیین، راویان و مبلغان باید اهداف والای شهدا و درس‌های عینی امروز آن را برای نسل جوان تبیین کنند. همه باید به وظیفه الهی، انقلابی و قانونی خود برای حفظ و تداوم حیات مدرسه انسان‌ساز و تحول آفرین راهیان نور عمل کنند.

اما نگارنده که امسال به امید خدا برای نهمین‌بار همسفر راهیان نور خواهم بود، با توجه به تجربیات گذشته، مواردی را دارای اهمیت یافتم که در ادامه به آنها اشاره می‌کنم.

۱- اول اینکه برای برگزاری اردوهای راهیان نور باید برنامه داشته باشیم و برنامه داشتن هم صرفاً به این شکل نیست که افراد از یک یادمان سوار اتوبوس بشوند و در یادمان بعدی پیاده شوند. بنابراین، باید از طول مسیر و همه‌لحظاتی که یک زائر راهیان نور از تفریحات و دید و بازدیدهای سال جدید زده تا میهمان شهدا باشد، این دید و بازدید باید برایش چشم‌انداز داشته باشد، یعنی راوی راهیان نور در طول مسیر در اتوبوس برای من دانشجو، استاد یا کشاورز یا دانش‌آموز و کارمند سؤالاتی که پیش می‌آید، با مطالعه کافی پاسخ‌های مستدل بدهد؛ سؤالاتی از قبیل «چرا با عراقی که هشت سال به ما جنگ تحمیل کرد، ارتباط داریم»، «چرا ادامه جنگ پس از فتح خرمشهر»، «بارگیری‌های اقتصادی و سیاسی و انواع انتلاف‌ها»، یا گفتن درباره مناطقی مثل دب حردان اهواز که جزو مناطقی است که نامشان کمتر مطرح شده، در صورتی که عراق با عبور از مرز و رسیدن به جاده‌اهواز – خرمشهر در روز هفتم جنگ با دهها تانک و نفر بر دب حردان را به اشغال موقت خود در آورد و با اجرای مستقیم آتش روی اهواز، خسارات قابل توجهی به بار آورد. یا کارخانه لوله‌سازی اهواز که با ساخت ۵ هزار شاخه لوله ۱۲ متری برای ساخت پلی‌بشت روی رودخانه اروندرود در عملیات والفجر ۸ سال ۱۳۶۴ نقشی مهم ایفا کرد و مواردی از قبیل یادگان حمید و پایلشگاه آبادان که در این سفرها کمتر مورد توجه قرار گرفته‌است.

بنابراین راوی هم باید قدرت جذب داشته باشد و هم اینکه از سواد منطقه‌ای مناسب برخوردار باشد تا لذت و کشنگی سفر راهیان نور را به مخاطب پیشنهاد و او از سفر با خاطراتی خوب برگردد و دیگران را تشویق به سفر به راهیان نور کند.

۲- ما محاسن یادمان‌های دفاع مقدس از قبیل نهر خین، شلمچه، طلائیه، پاکو ایروندکنار این است که در آنها راویان تخصصی مستقرند که به مخاطبانشان با علاقه و تعصب درخصوص مناطق عملیاتی و عملیات‌ها توضیح می‌دهند.البته موردی که لازم است در این خصوص بیان شود، این است که راوی همراه با کاروان چون در جاهای مختلف همراه کاروان است و صحبت می‌کند، ممکن است صحبت‌هایش در یادمان‌ها جذابیت لازم را برای مخاطب همراهش نداشته باشد. بنابراین، بهتر است وقتی که در یادمان‌ها قرار می‌گیرد و استقرار پیدا می‌کند، در اینجا از ظرفیت راویان استقراری و تخصصی یادمان‌ها استفاده شود، چون راویان تخصصی و استقراری می‌توانند تکمیل‌کننده نظرات راویان همراه کاروان‌ها باشند. در این صورت از تنوع و پویایی راویان مناطق استفاده بهینه می‌شود.

۳- راویان بهتر است در یادمان‌ها یا در طول مسیر گریزی بزنند به خصلت‌ها و سجایای اخلاقی رزمندگان راه و ارم مرام شهدا، که (اولیاءالله هستند و اینکه شهدا در روزگار فعلی که با مشکلات و گرفتاری‌هایی مواجه هستیم، دستگیر ما در مشکلات هستند، تا مخاطبشان حظ و بهره معنوی هم در این سفر ببرند.

۴- شش سال است که از زبان راوی محترمی در طلائیه شنیدم که گفت ما بعد از قبول قطعهنامه جزایر مجنون را در ۲۳ تیر سال ۶۷ به دلیل صلح با صدامیان به آنها تحویل دادیم. اکنون که این سطور را می‌نویسم به یاد شهدای تک دشمن در جزیره مجنون که سال قبل‌ترش در آنجا شاهد جاشفانی بهترین فرزندان این مرزوبوم در آن دیار بودم، از راویان عزیز می‌خواهم که بهتر است در یادمان‌ها کمتر اشاره به اعداد و ارقام بشود و در خصوص عملیات‌ها به زمان عملیات‌ها و اهداف عملیات‌ها توجه بشود و در برخی مسائل که جنبه عمومی ندارد و ذهن مخاطب را درگیر حواسی می‌کند، احتراز شود. بهتر است در مناطقی از قبیل طلائیه و اروندکنار به شاهکارهای دفاع مقدس از قبیل ساختن پلی‌بشت و پل‌های خیریری توجه بشود که اینکه چگونه ۱۴۰ گردان در اختفای کامل در نخلستان‌های منطقه عملیاتی والفجر ۸ مستقر شدند و عراق با آن همه امکانات متوجه حضور آنان نشد و دیگر موارد پرافتخار هشت سال دفاع مقدس اشاره کنند تا مخاطب با شنیدن آنها احساس غرور بکند و این بسیار ارزشمند است.

۵- اسمال با قراررسیدن اسفندماه و نام‌نویسی برای اعزام به مناطق عملیاتی جنوب با تماس‌های بسیاری از طرف دوستانی که راغب حضور در این سفر معنوی بودند، به خاطر هزینه‌های مرتب سفر، که به دلیل تورم موجود امری اجتناب‌ناپذیر است، متأسفانه از این سفر جامی‌مانند. پسندیده است همان‌طور که به لطف خدا مردم در مراسم اربعین یا اعیاد و مناسبت‌های دیگر با اعطای انواع نذری و کمک‌های دیگر شریک می‌شوند، در هزینه‌های راهیان نور هم افرادی خیر یا برخی سازمان‌ها دست به کار بشوند و با کمک به مراکز مربوط هزینه‌های این سفر معنوی را برای مشتاقان زیارت مناطق عملیاتی تسهیل کنند.

۶- حضرت آقامی فرمانید «ما یک ملت زنده‌ای هستیم، خوشبختانه انقلاب زنده است، انقلاب جوان است. اینها منتظر بودند بنشینند تا انقلاب پیر بشود، ماها پیر می‌شویم، اما انقلاب پیر نمی‌شود. انقلاب بحمدالله در اوج نشاط و جوانی و توانایی و فعالیت و زایندگی و تولیدکنندگی است. وقتی شما به این جوان‌های انقلابی نگاه می‌کنید، تصدیق می‌کنید که انقلاب دارد، همچنان تولید می‌کند و زایش دارد؛ دائم رویش را در انقلاب وجود دارد».

«کمکم کنید بتوانم هوای نفس را له کنم؛ کمکم کنید رضایت پدر و مادر خود را به دست بیاورم؛ کمکم کنید مشوق‌تر شوم و عاشق‌تر؛ کمکم کنید با گذشت زمان بهتر شوم و نه بدتر» با دیدن این عبارت مربوط هزینه‌های یک نوجوان ۱۲ یا ۱۳ ساله در یادمان شهدای هویزه، هر انسانی که دل در گرو شهدا و این انقلاب دارد، به خود می‌بالد که انقلاب ما هنوز زنده است و جریان دارد و رویش‌هایش را روز به روز مشاهده می‌کنیم و به این بیان امام‌خانه‌ای ایمان می‌آوریم.

ششمشنبه ۲۳ اسفند ۱۴۰۱ | ۲۱ شعبان ۱۴۴۴ | سرویس اجتماعی ۸۸۴۹۸۴۴۰۹

جامعه

سرویس اجتماعی ۸۸۴۹۸۴۴۰۹

عضو هیئت علمی دانشگاه امام حسین (ع) در گفت‌وگو با «جوان»:

دولت‌ها به آموزش و پرورش به‌عنوان شرط لازم نگاه کرده‌اند

سجاد آذری

جوان

نارضایتی عمومی از وضعیت تربیتی مدارس هشداری است که کم و بیش از طرف اولیای دانش‌آموزان شنیده‌می‌شود و به نظر می‌رسد در سال‌های اخیر این نارضایتی افزایش نی‌زی پیدا کرده‌باشد. تربیت که پراساس نظر به انسان‌شناسی امام خمینی (ره) قرار بوده همنشین تعلیم در مدارس جمهوری اسلامی باشد، این روزها به حلقه مفقوده‌ای تبدیل شده که راه‌حل‌های متفاوتی در خصوص آن مطرح می‌شود. به منظور بررسی مشکلاتی که موجب شده از مدرسه تراز انقلاب اسلامی دور شویم و راه‌حل‌های رفع این مسئله با علی‌امینیان، عضو هیئت علمی دانشگاه امام حسین (ع) گفت‌وگویی داشتیم که بخشی اول گفت و گوی وی با «جوان» در ادامه ارائه می‌شود.

■ ■ ■

آموزش و پرورش در جمهوری اسلامی چه جایگاهی دارد؟

آموزش و پرورش و به شکل خاص آموزش عمومی و رسمی در جمهوری اسلامی از جایگاه بسیار رفیع و ارزشمندی برخوردار است. ما می‌بینیم که هشت روز بعد از پیروزی انقلاب اسلامی در ۲۲ بهمن ۵۷ حضرت امام خمینی (ره) بیانیه‌ای صادر کردند که به بیانیه بازگشایی مدارس معروف شده و در آنجا چند نکته اساسی را برای آموزش و پرورش مطرح کردند و نگاهی را که به آموزش و پرورش داشتند، اعلام کردند. آموزش و پرورش در طول انقلاب اسلامی هم از اهمیت فوق‌العاده‌ای برخوردار بوده به نوعی که در نگاه رهبر معظم انقلاب اسلامی این گونه مطرح‌شده که تعلیم و تربیت بیت‌الغزل مسائل بعد از انقلاب است، بیت‌الغزل یعنی بلندترین مسئله و باز در جای دیگری فرمودند در بلندمدت مهم‌ترین مسئله انقلاب اسلامی مسئله تعلیم و تربیت و مسئله فرهنگ است. این نکته بسیار حائز اهمیت است که اصل انقلاب اسلامی و قیام مردم با اتفاقاً برای انسان‌سازی رخ داد. ما انقلاب نکردیم که برج‌های ۱۰۰ طبقه بسازیم یا مقصد نهایی ما فقط ایجاد رفاه و تأمین معیشت برای مردم نبوده‌است، انقلاب اسلامی برای این است که انسان ساخته‌شود و انقلاب اسلامی خودش را ادامه نهضت انبیا می‌داند و هدف نهضت انبیا ساخته شدن و قیام مردم به قسط بوده‌است، اما وقتی ما در ادامه همین به وجه نهادینه‌شده و سیاسی انقلاب اسلامی که جمهوری اسلامی است، می‌رسیم می‌بینیم که وزارت آموزش و پرورش به یکبار، وزارت خانه درجه سه و چهار می‌شود و از آن اهمیت

خبر

روزنامه جوان | شماره ۶۷۲۰ | عضو هیئت علمی دانشگاه امام حسین (ع) در گفت‌وگو با «جوان»:

دولت‌ها به آموزش و پرورش به‌عنوان شرط لازم نگاه کرده‌اند

ایجاد شده‌است. از بعد از مشروطه قوانین آن

گذاشته‌شده و قانون معروف شورای معارف ملزم کرد که مدارس همگی رسمی و عمومی باشند، همه باید در مدارس حضور پیدا کنند، ساختمان مدارس باید فلان استاندارد را داشته باشد. دارالفنون متعلق به زمان ناصرالدین‌شاه است که بعد از دارالفنون ما دیدیم اصالتیاز داریم قبل آن، مدرسه را از پایه و در آموزش ابتدایی و عمومی تقویت کنیم که بعد قوانین آن گذاشته شد.

آموزش قبل از این دوره به چه شکلی بود و چه تفاوتی با الان داشت؟

قبل از دوره مدرن‌سازی آموزش پشتیبانی می‌شد، پدر شغلی را که داشت، به فرزند خود آموزش می‌داد و آموزش‌های فنی و حرفه‌ای و کشاورزی مانند کفاشی و نجاری توسط پدر به فرزند خود، البته اکثراً به پسران منتقل می‌شد، الان اما این مسئله به عهده آموزش و پرورش و سازمان رسمی آموزشی قرار گرفته‌است. قبلاً حتی ممکن بود در بازار بسیاری از آموزش‌ها اتفاق بیفتد و نهاد بازار آموزش می‌داد که الان این هم کمتر انجام می‌شود. حال در شرایطی هستیم که وزارتخانه و نهادهای بالادستی مدرسه توان پشتیبانی از مدرسه را در جهت انجام مأموریت‌های تربیتی و آموزشی ندارند و مانع از این هم می‌شوند که نهادهای سنتی مانند خانواده و بازار بیایند و مدرسه را پشتیبانی کنند. در نتیجه شرایطی شده که مدرسه خودش توان تأمین مأموریت خود را ندارد، نهاد بالادستی هم توان پشتیبانی ندارد و نهادهای سنتی تعلیم و تربیت هم منع می‌شوند، از اینکه به آموزش و پرورش رسمی کمک کنند و وارد مدرسه شوند. یعنی **منع قانونی در این خصوص وجود دارد؟**

منع قانونی وجود ندارد، ولی آنقدر قوانین، آیین‌نامه‌ها، مجوزها و مانند آنها را الزامی کرده‌اند که عملاً این نهادهای سنتی عطای آن را به لقایش می‌بخشند و عملاً نمی‌توانند وارد مدرسه شوند. **اصلا مدرسه چه مقدار برای تربیت دانش‌آموزان توانایی دارد؟**

یکی از مسائل جدی که ما با آن روبه‌رو هستیم، این است که طرح تربیتی متقن برای مدرسه‌داری وجود ندارد، هر چند ما سند تحول بنیادین، مبانی نظری سند تحول، ر نظام‌های سند و حرف ما این است مسائلی آموزش و پرورش همه در مدرسه خلاصه می‌شود و تمام ایراداتی که در نهادهای متعدد و بالادستی وزارتخانه و نهادهای آموزشی رسمی ما هست، همه در مدرسه جمع شده و در آن محل بازنمایی می‌شود، بنابراین ما اگر مدرسه را به خوبی تحلیل کنیم، می‌توانیم سرخ کل آموزش و پرورش را به دست بیاوریم.

مدرسه موجود به اعتقاد عده زیادی ناکارآمداست و البته فکر نمی‌کند هیچ کسی این نظر را داشته باشد که مدرسه فعلی کاملاً کارآمد است و از وضعیت موجود راضی باشد، هر چند ممکن است برخی معتقد باشند که ۴۰ درصد و برخی دیگر ۷۰ یا ۱۰ درصد اعتقاد داشته باشند که کارویژه خود را انجام می‌دهد ولی همه در اینکه درصدی ناکارآمدی وجود دارد و متنبه هم هست، در میان صاحب‌نظران احتمالاً اتفاق نظر وجود دارد.

در کنار اینکه مدرسه ما نمی‌تواند مأموریت تربیتی و آموزشی خود را به خوبی انجام دهد، لازم است به این نکته توجه شود که پیش از این در بیش از ۱۰۰ سال قبل و حدود ۲۰۰ سال پیش مکتب‌خانه و کلاً آموزش همیشه از طرف نهادهای سنتی حمایت می‌شد و حدود ۱۰۰ سال است که مدارس به این شکل

وجود دارند.

مدرسه موجود به اعتقاد عده زیادی ناکارآمداست و البته فکر نمی‌کند هیچ کسی این نظر را داشته باشد که مدرسه فعلی کاملاً کارآمد است و از وضعیت موجود راضی باشد، هر چند ممکن است برخی معتقد باشند که ۴۰ درصد و برخی دیگر ۷۰ یا ۱۰ درصد اعتقاد داشته باشند که کارویژه خود را انجام می‌دهد ولی همه در اینکه درصدی ناکارآمدی وجود دارد و متنبه هم هست، در میان صاحب‌نظران احتمالاً اتفاق نظر وجود دارد.

مدرسه موجود به اعتقاد عده زیادی ناکارآمداست و البته فکر نمی‌کند هیچ کسی این نظر را داشته باشد که مدرسه فعلی کاملاً کارآمد است و از وضعیت موجود راضی باشد، هر چند ممکن است برخی معتقد باشند که ۴۰ درصد و برخی دیگر ۷۰ یا ۱۰ درصد اعتقاد داشته باشند که کارویژه خود را انجام می‌دهد ولی همه در اینکه درصدی ناکارآمدی وجود دارد و متنبه هم هست، در میان صاحب‌نظران احتمالاً اتفاق نظر وجود دارد.

مدرسه موجود به اعتقاد عده زیادی ناکارآمداست و البته فکر نمی‌کند هیچ کسی این نظر را داشته باشد که مدرسه فعلی کاملاً کارآمد است و از وضعیت موجود راضی باشد، هر چند ممکن است برخی معتقد باشند که ۴۰ درصد و برخی دیگر ۷۰ یا ۱۰ درصد اعتقاد داشته باشند که کارویژه خود را انجام می‌دهد ولی همه در اینکه درصدی ناکارآمدی وجود دارد و متنبه هم هست، در میان صاحب‌نظران احتمالاً اتفاق نظر وجود دارد.

مسئولیت اجتماعی

حسین سروقامت

۸۱۶

نام آیدین بزرگی و دو تن از رفقایاش با «برود پیک»، دوازدهمین قله بلند دنیا گره خورده‌است... سال ۱۳۹۲ آنان به برود پیک صعود کرده، گذرگاهی را که بعدها «مسیر ایران» لقب گرفت، برای اولین‌بار فتح کردند.

آنها هنگام بازگشت راه را گم کردند و ناپدید شدند! آیدین بزرگی در آخرین لحظات با تلفن ماهواره‌ای به مادرش زنگ زد و از وی خداحافظی کرد. خواهر دوقلوی آیدین صبح زود رفت وزارت خارجه، جلوی ماشین وزیر را گرفت و شروع کرد گریستن!

وزیر با سفرای ایران در هند و پاکستان و وزیر ار تباطات تماس گرفت. قرار شد فوراً پیگیری کنند... پنج دقیقه بعد خبر دادند مخابرات تحریم و دست ما بسته است!

آن سسه جوان مردند و هیچ‌کس به تحریم‌کننده‌ها نگفت این شما بودید که فرزندان بیگناه ما را کشتید!

مسئولیت‌شناسی شبیه مقابله با کروناست؛ تا همه تلاش نکنند، کاری از پیش نمی‌رود!

نگاه

روز جهانی آب؛ نه‌برای تکرار یک کلیشه

محمد جواد سمعی

دوم فروردین، ۲۲ مارس، روزی است که در سراسر جهان برای جلب توجه‌ها و افزایش آگاهی‌ها در رابطه با آب، مورد استفاده قرار می‌گیرد. برنامه‌هایی متنوع، از برگزاری فستیوال‌ها تا نشر گسترده محتوایی در فضای مجازی در ارائه این روز، به کمک دیده شدن آب می‌آیند. در کشور ما نیز که انبوهی از چالش‌ها در بخش آب وجود دارد، استفاده از این فرصت، می‌تواند جایگاه ویژه داشته باشد به ویژه که این روز، در تعطیلات نوروزی و زمان فراغت عموم خانواده‌ها قرار گرفته‌است. افسوس که این فرصت با پیام‌های کلیشه ای، تیریک‌های بی‌معنا و حرف‌های کلی به هدر می‌رود و کمابکان آب، در تصمیم‌ها، چه فردی، چه گروهی و چه در مقیاس کلان در اولویت قرار نمی‌گیرد. ما واقعیت این است که با فراموشی و کلیشه‌های ما، آب از اولویت نمی‌افتد؛ نه به این خاطر که امسال هم در سالی نسبتاً خشک و کم‌بارش قرار داریم و نه صرفاً به این خاطر که میزان آب پشت سد‌ها، کم است؛ اینها همگی قله‌کوه یخی چالش‌های آبی است و خالی از لطف نخواهد بود، اگر قاقتی را برای مرور دوباره و دوباره مسئله، به بهانه روز جهانی آب اختصاص دهیم:

نخست آنکه بخش مهم و اصلی مشکل، کم‌بارشی یا خشکسالی نیست. ما آنقدر در طول دهه‌ها و حتی همین الان، چک‌های بی‌محل از منابع آب خصوصاً آب‌های زیرزمینی کشیده‌ایم که سال‌های پربارش هم مثل آنچه در ۹۹-۹۸ تجربه کردیم؛ مسئله را حل نشده گذاشته‌اند. بدتر آنکه هنوز به روند تصمیمات غلط در بخش آب ادامه دارد. در همین سالی که گذشت، انبوهی چاه جدید حفر شدند. نه‌تنها به صورت غیرمجاز، بلکه چاه‌هایی که پروانه مخفر و بهره‌برداریشان داشتند، آن هم در دشت‌هایی که دهه‌هاست از ممنوعه‌شدنشان می‌گذرد.

دوم آنکه در حالی که همه ما زوال زاینده رود یا کم شدن آب دریاچه ارومیه یا مشکلات کیفی آب در کارون را می‌بینیم، اما گره‌اندکی این، درک را نسبت به ندیمی که بیش از ۵۰ درصد بار تابستان آب ما را به دوش می‌کشد، داریم. آبخوان‌ها، منابعی که از ۶۰۹ محدوده تعریف شده در کشور، بیش از ۴۰۰ تا از آنها، سال‌ها و اغلب همه‌هاست که تعادل خود را از دست داده‌اند و برداشت از آنها ز ورودی و تغذیه آنها کمتر شده و هر سال دارند پایین‌تر و پایین‌تر می‌روند، اما بی‌صدا، دقیقاً همین در معرض دید مستقیم نبوده‌ن آب‌های زیرزمینی است که باعث شده و می‌شود، فکر کنیم می‌توانیم فشار خود را بر آنها، بیاش و بی‌سر و صدا مثل با حفر چاه‌های جدید اضافه کنیم. این فکر اشتباه که با ده‌ها توجیه و آسمان ریسمان بافتن ادامه دارد، بدهی بزرگی روی دست ما گذاشته و قاعدتاً همین بدهی است که تا وقتی مورد توجه جدی قرار نگیرد، با فاصله و به شکل آنگارگونگان، خود را در نقاط مختلف نشان می‌دهد.

در آخر اینکه تمرکز بر راه حل‌های اصطلاحاً سازه‌ای مثل ساخت سد و تأسیسات، کشیدن خطوط انتقال آب، تمرکز بر تغییرات اقلیمی که در تغییر (خام) آب‌های ژرف، اشتباهی است که ما را به این نقطه رسانده و عوض شدن مصداق‌ها، اما باقی‌ماندن روح کلی حاکم بر روش مدیریت منابع آب، تنها صرف سرمایه‌ها و از دست دادن فرصت‌ها را به همراه دارد. امسال، پیام روز جهانی آب، تمرکز بر تغییرات اقلیمی که ناشی از تغییر رویه‌ها، باید ایجاد کنیم و تغییراتی که از خودمان، هر چند کوچک، آغاز و توسعه دهیم. فرصت‌ها به سرعت در حال سیریشدن هستند و بدون این تغییر، قله‌ها و بدنه‌های جدیدی از کوه یخی مسئله آب نمایان خواهند شد. سعی کنیم جلوش را بگیریم.

جامعه

سلام بر شما مخاطبان همیشگی «جوان». این سطور متعلق به شماست. دلگو به‌های شما عزیزان را از طریق شبکه‌های اجتماعی به شما شماره ۰۹۶۸۵۲۰۹۱۹، یا تلفن: ۸۸۴۹۸۴۲۸، بدیدار و شنواستهیم. در نظر داشته باشید این ستون را مسئولان و مدیران با حساسیت ویژه می‌خوانند.

■ **شهروند – تهران:** با اینکه بانک ملی شعبه آبادان ۷۴۷ دارای باجه‌های زیادی است، اما هر بار که وارد این بانک بشود یا از دحام زیادی از مراجعه‌کنندگان مواجه می‌شوید. علت هم در کار نکردن باجه‌هاست و وقتی به رئیس بانک می‌گوییم چرا باید چرا باید یک کار معمولی ساعت‌ها منتظر بمانیم می‌گوید «تیرو نداریم و هر کاری می‌توانید بکنید و به هر کس که می‌خواهید بگویید». چرا وقتی مقام معظم رهبری بر تکرم ارباب رجوع تأکید دارند، چرا می‌رئیس می‌توانند این طور بی‌احترامی و توهین‌کنند و آیا درک ندارد با پول همین مردم است که پشت میز نشسته، این رفتار‌ها در میان شهروندان ایجاد نارضایتی می‌کند که زبینه‌د نظام جمهوری اسلامی نیست. سیاست بازرسی بانک‌ها به این نوع کم‌کاری و بی‌احترامی‌ها رسیدگی کند و با نظرسنجی از مردم در مورد نوع برخورد‌ها، مدیر لایق و مردمی را برای بانک‌ها انتخاب کنند.